

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนจังหวัดภูเก็ต Democratic political culture of the people of Phuket Province

ปรียานันท์ หาดเต็น¹ อาจารย์สมพร รุจิกิตติอังสุธร²
Peeyanan Hadden¹ Somporn Rujikittiangsuthorn²

¹นักศึกษาศาสาวิชาสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

²อาจารย์สาขาวิชาสังคมศาสตร์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน จังหวัดภูเก็ตและเพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของประชาชนจังหวัดภูเก็ต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต อำเภอกระทุ้ง และอำเภอถลาง จำนวน 384 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ประกอบด้วย ความถี่และค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีระดับความเชื่อมั่นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองโดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีพฤติกรรมทางการเมือง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การไปเลือกตั้งถือว่าเป็นวิธีการมีส่วนร่วมทางการเมืองวิธีการเดียวในระบอบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างทำให้เกิดความไม่สงบสุข ตามลำดับ

คำสำคัญ : วัฒนธรรม/ การเมืองแบบประชาธิปไตย/ จังหวัดภูเก็ต

Abstract

The purpose of this research is to study the democratic political culture of the people of Phuket Province and to study public opinions towards democratic political culture of the people of Phuket Province. The sample group used in this research was 384 people living in Phuket Province, Kathu District, and Thalang District. Using a questionnaire as a tool to collect data. Statistics used include frequency and percentage, mean and standard deviation. The research results found that Most respondents had some level of opinion about political culture as a whole. at the highest level. Have a level of confidence about political culture as a whole at the highest level. Opinions about democratic political culture as a whole is at a moderate level. Have political behavior. Overall, it is at the highest level. When considering each item, it was found that Going to the polls is considered the only way to participate in politics in a democracy. has the most average. Second, expressing different opinions. causing unrest, respectively.

Keywords: culture/ democratic politics/ Phuket province

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยนั้นมีความนิยมอย่างแพร่หลาย ซึ่งประเทศต่าง ๆ ในโลกได้นำมาใช้เป็นระบบในการปกครองประเทศ นับตั้งแต่หลังสิ้นสุดยุคสงครามเย็นระหว่างประเทศมหาอำนาจตะวันตก ซึ่งมีประเทศสหรัฐอเมริกา และอดีตสหภาพโซเวียต สังคมการเมืองที่ใช้การปกครองในระบอบประชาธิปไตยไม่สามารถทำให้ประชาชนในประเทศนั้น ๆ มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์แท้จริงเกิดขึ้นได้ทันที แต่ต้องมีการพัฒนาและศึกษาอบรม หรือบ่มเพาะประชาชนในระบอบประชาธิปไตยจนวัฒนธรรมทางการเมืองสอดคล้องกับวิถีชีวิตของประชาชนของประเทศนั้น ๆ ประชาชนต้องมีจิตสำนึกในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และมีจิตสำนึกหรือวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย (อริยธัช แก้วเกาะสะบ้า, 2559)

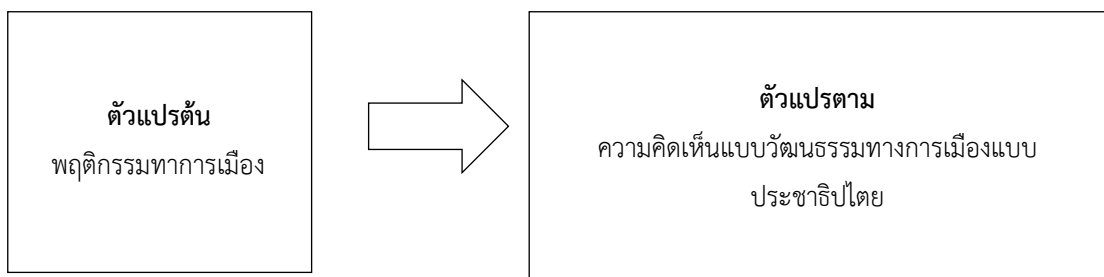
วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) เป็นส่วนหนึ่งวัฒนธรรมทางสังคม (Social Culture) หมายถึงแบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล ซึ่งมาจากความเชื่อ (Beliefs) ค่านิยม (Values) และทัศนคติทางการเมือง (Attitude) ของบุคคลซึ่งได้รับการ ถ่ายทอดปลูกฝังสืบต่อกันมา จนกระทั่งบุคคลยอมรับและยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติการเมืองของสังคม วัฒนธรรมทางการเมืองถือเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมทางสังคมอันเกิดจากกระบวนการปลูกฝังอบรมกล่อมเกลารวมทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สืบต่อกันมาเป็นระยะเวลายาวนาน จนทำให้บุคคลในสังคมมีความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) ของบุคคลในสังคมและเมื่อบุคคลในสังคมมีพฤติกรรมทางการเมืองเป็นแบบแผน (Pattern) พฤติกรรมทางการเมืองที่เป็นแบบแผนจะกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคมนั้น จากกระบวนการเกิดวัฒนธรรมทางการเมืองดังกล่าวการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองจะมีความสัมพันธ์โดยตรงกับวิวัฒนาการของระบบการเมืองการปกครองที่ผ่านมาในอดีตโดยเฉพาะกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนวัฒนธรรมทางการเมืองด้วย (ศรายุทธ นกใหญ่, 2558)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนจังหวัดภูเก็ตเพื่อนำผลการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยที่ยั่งยืนในจังหวัดภูเก็ตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนจังหวัดภูเก็ต
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนจังหวัดภูเก็ต

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการดำเนินงานวิจัย

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติพงษ์ พิพิธกุลและคณะ (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนโดยรวมอยู่ในระดับสูง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย พบว่า ด้านทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย และด้านความเข้าใจต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีความสัมพันธ์ทางบวกระดับปานกลางกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.650 และ 0.539 ตามลำดับ และตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ได้แก่ ทัศนคติแบบประชาธิปไตยความเข้าใจต่อระบอบประชาธิปไตย และด้านพฤติกรรม การมีส่วนร่วมทางการเมืองมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ (b) เท่ากับ 0.601 , 0.041 และ 0.105 ตามลำดับ ตัวพยากรณ์คะแนนมาตรฐาน (β) เท่ากับ 0.457 , 0.278 และ 0.103 ตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เท่ากับ 0.660 มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) เท่ากับ 0.435 และมีอำนาจในการพยากรณ์ได้ ร้อยละ 43.50

ยุทนา ประณีต (2565) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางการเมืองของพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตยในจังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมทางการเมืองของพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตยในจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก พฤติกรรมทางการเมืองของพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตยในจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับ มาก (\bar{X} = 3.76) เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.03) ด้านการสังเกตการณ์ทางการเมือง อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 3.99) และด้านการเป็นหุ้นส่วนทางการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.27) ตามลำดับ 2) ปัจจัย ด้านการเลือกตั้ง (X1), ด้านวัฒนธรรมทางการเมือง (X2), ด้านการกล่อมเกลางานทางการเมือง (X3) ด้าน การเลือกตั้ง (X4) และด้านพฤติกรรมทางการเมืองตามหลักพุทธธรรม ส่งผลต่อพฤติกรรมทางการเมืองของพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตย (Y) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.002 ซึ่งทั้ง 5 ปัจจัย สามารถอธิบายความผันแปรของพฤติกรรมทางการเมืองของพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตยในจังหวัด นนทบุรี (Y) ได้ร้อยละ 97.0 โดยมีสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐาน (4, 3, 5, 1, 2) เท่ากับ 0.652, 0.479, 0.413, 0.313 และ 0.309 ตามลำดับ และ 3) แนวทางการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตยในจังหวัดนนทบุรี โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วม เพื่อการสื่อสารทางการเมืองเพิ่ม การเรียนรู้สร้างบทบาททางการเมืองแก่ประชาชน

ประภาส สุทธิอาคาร (2531) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน อำเภอป่าต้ว จังหวัดยโสธร เพื่อศึกษาว่า ประชาชนดังกล่าวมีระดับของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย มากน้อยเพียงใด และศึกษาถึงปัจจัยที่มีส่วนสัมพันธ์กับการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบ ประชาธิปไตยของประชาชนพบว่า ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวแบบประชาธิปไตย มีผลทำให้วัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน ดังนั้นระดับการศึกษาของประชาชนและ ลักษณะการเลี้ยงดูของครอบครัวจึงเป็นตัวแปรสัมพันธ์กับวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน จากผลการศึกษาของประภาส สุทธิอาคาร เป็นการศึกษาเป็นการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมือง และพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองที่แตกต่างกัน คือระดับการศึกษาของประชาชน ซึ่ง กลุ่มตัวอย่างของผู้วิจัยมีระดับการศึกษาตามสาขาที่เรียนมีลักษณะที่แตกต่างกันจึงสามารถใช้งานวิจัยชิ้นนี้เป็นข้อมูลในการอธิบายลักษณะของวัฒนธรรมทางการเมืองของแต่ละกลุ่มบุคคล

พลศักดิ์ จิรไกรศิริ (2519) ได้วิจัยวัฒนธรรมทางการเมืองของครูในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาครูไทยส่วนใหญ่ที่มีทัศนคติทางการเมืองที่สอดคล้องกับการปกครองระบอบ ประชาธิปไตยหรือไม่ โดยใช้การเก็บข้อมูลจากเอกสารต่างๆ และการเก็บข้อมูลภาคสนามจากครู คน ในโรงเรียนระดับมัธยมแห่ง และโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมแห่งในเขตกรุงเทพมหานคร จาก การศึกษาพบว่า ครูไทยส่วนใหญ่มีวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตย และแบบเผด็จการ ใกล้เคียงกัน และยังคงค้นพบว่า ระดับของการศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการมีวัฒนธรรมทางการเมืองทั้งระบอบประชาธิปไตยและแบบเผด็จการ แต่ไม่สำคัญมากนัก รวมทั้งเพศก็เป็นปัจจัยสำคัญต่อการมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบเผด็จการ

พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2526) ได้ศึกษาความรู้ข่าวสารการเมืองของคนไทย เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ที่อยู่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือนที่มีผลต่อความสนใจในข่าวสารทางการเมืองจากช่องทางสื่อสารต่างๆ พบว่า ระดับการศึกษาและรายได้มีอิทธิพลต่อความสนใจ ข่าวสารทางการเมือง โดยผู้ที่ให้ การศึกษาระดับสูงมีแนวโน้มที่จะมีความสนใจต่อข่าวสารทางการเมือง จาก วิทยู โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และการสนทนาในประเด็นทางการเมืองสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ และ ยังศึกษาพบว่า ผู้ที่อยู่ในกรุงเทพฯ และภาคเหนือมีความสนใจข่าวสารทางการเมืองค่อนข้างสูงกว่าภาค อื่นๆ นอกจากนี้ ยังพบอีกว่า ผู้ชายมีความสนใจข่าวสารทางการเมืองมากกว่าผู้หญิง

อภิวัฒน์ พลสยาม (2529) ได้วิจัยวัฒนธรรมทางการเมืองของข้าราชการระดับอำเภอ ศึกษา เฉพาะกรณี อำเภอพยุหะภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการระดับอำเภอมี วัฒนธรรมทางการเมือง ระบอบประชาธิปไตยในระดับปานกลาง มีความไว้วางใจเพื่อนมนุษย์และมอง โลกในแง่ดีในระดับปานกลาง มีความเชื่อมั่นในศักดิ์ศรีและความเสมอภาคในระดับปานกลาง มีความ สำนึกในหน้าที่พลเมืองและความเชื่อมั่น ในตนเองในระดับสูง ยอมรับการแสดงความคิดเห็น การ แสดงออก และการวิพากษ์วิจารณ์ในระดับปานกลาง และปฏิเสธการนิยามอำนาจเด็ดขาด การมอบความ รับผิดชอบให้ผู้นำ การอ่อนน้อมยอมตนต่อผู้มีอำนาจ การยอมรับการแสดงความคิดเห็น การแสดงออก และการวิพากษ์วิจารณ์ในระดับปานกลาง และปฏิเสธการนิยาม อำนาจเด็ดขาด การมอบความรับผิดชอบ ให้ผู้นำ การอ่อนน้อมยอมตนต่อผู้มีอำนาจ การยอมรับนับถือระบบอาวุโส และการยึด มั่นในค่านิยม แบบเดิมในระดับปานกลาง และเมื่อแยกศึกษาเปรียบเทียบตามลักษณะของอาชีพ พบว่า ข้าราชการครูมี วัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูงสุด รองลงมา คือ ข้าราชการ พลเรือน ส่วนข้าราชการตำรวจนั้นพบว่า มีวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตยระดับสูงต่ำที่สุด

สมบัติ อารังธัญวงศ์ (2538) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในสังคมไทย พบว่า ชนชั้นกลางในสังคมไทย เป็นเพศชายในกลุ่มอายุระหว่าง 35-45 ปี ที่มีประสบการณ์ทำงาน ประมาณ 16-20 ปี และทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล จะมีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบประชาธิปไตย ในระดับสูง และชนชั้นกลางที่เคยศึกษาวิชาการระดับสูงและการเมืองไทย และเคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมืองเป็นระยะเวลาอันยาวนานจะมีระดับความรู้ความเข้าใจ และระดับวัฒนธรรมทางการเมืองระบอบ ประชาธิปไตยสูง แต่ชนชั้นกลางที่สังกัด กระทรวงกลาโหมและกระทรวงมหาดไทย มีระดับวัฒนธรรมทางการเมือง ระบอบประชาธิปไตยต่ำ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ประชากร คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ตจำนวน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกระทุ่ม และอำเภอถลาง ซึ่งมีประชากรทั้งหมด 406,986 คน (สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต, 2565)

กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในจังหวัดภูเก็ต 2 อำเภอ ได้แก่ อำเภอกระทุ้งและอำเภอ
ถลาง จำนวน 384 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มหลายขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีจับฉลากเพื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการเขียนชื่ออำเภอ
กลุ่มตัวอย่าง 3 อำเภอ คือ อำเภอกระทุ้ง อำเภอเมืองภูเก็ต และอำเภอถลางเพื่อใช้ในการสุ่มให้เหลือ 2 อำเภอ
และผลการจับฉลากได้ 2 อำเภอ คือ อำเภอกระทุ้ง จำนวน 130,174 และอำเภอถลาง จำนวน 141,241 ซึ่งปรากฏ
รายละเอียดตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีจับฉลาก

อำเภอ	จำนวน (คน)
อำเภอกระทุ้ง	130,174
อำเภอถลาง	141,241
รวม	271,415

(ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต,2565)

2. การสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางสำเร็จรูปของเกรซี มอร์แกน (Robert V. Krejcie and Earyle
W. Morgan. 1970 อ้างใน ธีรภูมิ เอกะกุล, 2543) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยการเทียบบัญญัติไตรยางศ์
ในการวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 384 คน

3. การสุ่มโดยวิธีสัดส่วนโดยอำเภอกระทุ้ง จำนวน 130,174 คน ประมาณค่าสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 48.00
เป็นจำนวน 184 คน อำเภอถลาง จำนวน 141,241 คน ประมาณค่าสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 52.00
เป็นจำนวน 200 คน

ตารางที่ 2 สัดส่วนร้อยละและจำนวนตัวอย่าง

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)	สัดส่วนร้อยละ	จำนวนตัวอย่าง (คน)
อำเภอกระทุ้ง	130,174	48.00	184
อำเภอถลาง	141,241	52.00	200
รวม	271,415	100.00	384

(ที่มา : Krejcie & Morgan)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของ
ประชาชนจังหวัดภูเก็ต ซึ่งประกอบด้วย 4 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)
ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง ได้แก่ 1) แสดงออกในอุดมการณ์ทางการเมืองของตนเองอย่างชัดเจน 2) ความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับกระบวนการทางการเมือง 3) ความสำนึกในการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี 4) อำนาจอธิปไตยเป็นของคนไทยทุกคนไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่งซึ่งมีหลักเกณฑ์ / การให้คะแนนตามมาตรวัดแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert มี 5 ระดับ คือ

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเห็นน้อยที่สุด

และในข้อที่ 5) ความเชื่อมั่นในความชอบธรรมในการปกครอง และข้อที่ 6) ความเชื่อมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย จะมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนตามมาตรวัดแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert มี 5 ระดับ คือ

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเชื่อมั่นมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเชื่อมั่นมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเชื่อมั่นปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเชื่อมั่นน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเชื่อมั่นน้อยที่สุด

และในข้อที่ 7) ท่านปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัดตามระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนตามมาตรวัดแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ คือ

3	หมายถึง	ปฏิบัติทุกครั้ง
2	หมายถึง	ปฏิบัติบางครั้ง
1	หมายถึง	ไม่ปฏิบัติเลย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ได้แก่ 1) ฟังความคิดเห็นต่อเสียงข้างมาก 2) มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน 3) ท่านเคารพสิทธิของผู้อื่น 4) เสียงข้างน้อยต้องเคารพสิทธิเสียงข้างมาก 5) มีการละเมิดสิทธิในสังคม 6) สนับสนุนการเมืองแบบประชาธิปไตย 7) มีความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการเมืองแบบประชาธิปไตย 8) ในระบอบการปกครองประชาธิปไตยประชาชนทุกคนมีเสียงหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบจำนวน 8 ข้อ ตอบ “ใช่” ให้ 2 คะแนน ตอบ “ไม่ใช่” ให้ 1 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการแบ่งระดับคะแนนของเบสท์ (Best, 1977) ดังนี้

ระดับต่ำ	ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.66
ระดับปานกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.67 – 2.33
ระดับสูง	ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.00

และในข้อที่ 9) ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้งซึ่งมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนตามมาตรวัดแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) มี 3 ระดับ คือ

3	หมายถึง	ปฏิบัติทุกครั้ง
2	หมายถึง	ปฏิบัติบางครั้ง

1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง ได้แก่ 1) แสดงออกทางการเมืองไปในทิศทางที่เหมาะสม 2) สามารถแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างเปิดเผยได้ 3) ให้เสรีภาพเกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมืองของผู้อื่น 4) การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างทำให้เกิดความไม่สงบสุข 5) การไปเลือกตั้งถือว่าเป็นวิธีการมีส่วนร่วมทางการเมืองวิธีการเดียวในระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนตามมาตรวัดแบบสอบถามประมาณค่า (Rating Scale) ของ Likert มี 5 ระดับ คือ

5 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นมาก

3 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นน้อย

1 คะแนน หมายถึง ระดับความเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง ได้แก่ 6) ท่านเข้าร่วมฟังการอภิปรายเกี่ยวกับการเมือง 7) การเข้าร่วมกลุ่มรณรงค์หาเสียงของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง 8) ท่านไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง โดยลักษณะคำถามเป็นแบบวัดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) มี 3 ระดับ คือ

3 หมายถึง ปฏิบัติทุกครั้ง

2 หมายถึง ปฏิบัติบางครั้ง

1 หมายถึง ไม่ปฏิบัติเลย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนทุกด้าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ขออนุญาตรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต เพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลตามแบบสอบถาม

3.3.2 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่างในอำเภอ ได้แก่ อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง

3.3.3 ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยตรง

3.3.4 ดำเนินการเก็บแบบสอบถามคืนจากกลุ่มตัวอย่างตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถามหลังจากที่ได้ข้อมูลมาแล้ว นำมาดำเนินการกรอกข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประมวลผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ โดยนำเสนอในรูปแบบของตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามในส่วนที่ 2 เกี่ยวกับพฤติกรรมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนจังหวัดภูเก็ต ในข้อที่ 1-4 นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบบรรยายเขียนความเรียง แปลผลโดยใช้เกณฑ์การจัดลำดับค่าเฉลี่ยกำหนด

ให้มีคะแนน ตั้งแต่ 1 – 5 คะแนน (อ้างอิงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548 : 77) สามารถแปลความหมายช่วงระดับคะแนน ได้ดังนี้

4.21 - 5.00	หมายความว่า	มีพฤติกรรมที่สอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายความว่า	มีพฤติกรรมที่สอดคล้องอยู่ในระดับมาก
2.61 - 3.40	หมายความว่า	มีพฤติกรรมที่สอดคล้องอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายความว่า	มีพฤติกรรมที่สอดคล้องอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.80	หมายความว่า	มีพฤติกรรมที่สอดคล้องอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ในข้อที่ 5-6 นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปบรรยายเขียนความเรียง แปลผลโดยใช้เกณฑ์การจัดลำดับค่าเฉลี่ยกำหนดให้มีคะแนน ตั้งแต่ 1 – 5 คะแนน (อ้างอิงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548 : 77) สามารถแปลความหมายช่วงระดับคะแนน ได้ดังนี้

4.21 - 5.00	หมายความว่า	มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายความว่า	มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ในระดับมาก
2.61 - 3.40	หมายความว่า	มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายความว่า	มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.80	หมายความว่า	มีระดับความเชื่อมั่นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ในข้อที่ 7 นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปบรรยายเขียนความเรียง แปลผลโดยใช้เกณฑ์การจัดลำดับค่าเฉลี่ยกำหนดให้มีคะแนน ตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (อ้างอิงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548 : 77) สามารถแปลความหมายช่วงระดับคะแนน ได้ดังนี้

1.00 – 1.66	หมายความว่า	มีการปฏิบัติทุกครั้ง
1.67 – 2.33	หมายความว่า	มีการปฏิบัติบางครั้ง
2.34 – 3.00	หมายความว่า	ไม่ปฏิบัติเลย

3. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามใน ส่วนที่ 3 เกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนจังหวัดภูเก็ต ในข้อที่ 1 – 8 นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปบรรยายเขียนความเรียง สามารถแปลความหมายช่วงระดับคะแนน ได้ดังนี้

ระดับต่ำ	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.66
ระดับปานกลาง	ค่าคะแนนเฉลี่ย	1.67 – 2.33
ระดับสูง	ค่าคะแนนเฉลี่ย	2.34 – 3.00

และในข้อที่ 9 นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปบรรยายเขียนความเรียง แปลผลโดยใช้เกณฑ์การจัดลำดับค่าเฉลี่ยกำหนดให้มีคะแนน ตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (อ้างอิงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548 : 77) สามารถแปลความหมายช่วงระดับคะแนน ได้ดังนี้

1.00 – 1.66	หมายความว่า	มีการปฏิบัติทุกครั้ง
1.67 – 2.33	หมายความว่า	มีการปฏิบัติบางครั้ง
2.34 – 3.00	หมายความว่า	ไม่ปฏิบัติเลย

4. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามใน ส่วนที่ 4 เกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนจังหวัดภูเก็ต ในข้อที่ 1-5 นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอ

ในรูปบรรยายเขียนความเรียง แปลผลโดยใช้เกณฑ์การจัดลำดับค่าเฉลี่ยกำหนดให้มีคะแนน ตั้งแต่ 1 – 5 คะแนน (อ้างอิงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548 : 77) สามารถแปลความหมายช่วงระดับคะแนน ได้ดังนี้

4.21 - 5.00	หมายความว่า	มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
3.41 - 4.20	หมายความว่า	มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
2.61 - 3.40	หมายความว่า	มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	หมายความว่า	มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
1.00 - 1.80	หมายความว่า	มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

และในข้อที่ 6-7 นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปบรรยายเขียนความเรียง แปลผลโดยใช้เกณฑ์การจัดลำดับค่าเฉลี่ยกำหนดให้มีคะแนน ตั้งแต่ 1 – 3 คะแนน (อ้างอิงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2548 : 77) สามารถแปลความหมายช่วงระดับคะแนน ได้ดังนี้

1.00 – 1.66	หมายความว่า	มีการปฏิบัติทุกครั้ง
1.67 – 2.33	หมายความว่า	มีการปฏิบัติบางครั้ง
2.34 – 3.00	หมายความว่า	ไม่ปฏิบัติเลย

สรุปผลการวิจัย

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	180	46.9
หญิง	204	53.1
อายุ		
18 – 30 ปี	148	38.5
30 - 42 ปี	150	39.1
42 – 54 ปี	76	19.8
54 ปีขึ้นไป	10	2.6
อาชีพ		
นักเรียน/นิสิตนักศึกษา	141	36.7
พนักงานบริษัทเอกชน	109	28.4
พนักงานข้าราชการ	79	20.6
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	26	6.8
เจ้าของธุรกิจ/ธุรกิจส่วนตัว	14	3.6
อื่นๆ	15	3.9
รวม	384	100.00

เพื่อศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยและความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนจังหวัดภูเก็ต
 ตารางที่ 4 วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

วัฒนธรรมทางการเมือง	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปล ความหมาย
1. ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับการเมืองแบบประชาธิปไตย	1.97	0.16	ปานกลาง
2. พังความคิดเห็นต่อเสียงข้างมาก	1.97	0.17	ปานกลาง
3. มนุษย์ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน	1.97	0.17	ปานกลาง
4. เคารพสิทธิของผู้อื่น	1.95	0.17	ปานกลาง
5. เสียงข้างน้อยต้องเคารพสิทธิเสียงข้างมาก	1.97	0.22	ปานกลาง
6. ท่านสนับสนุนการเมืองแบบประชาธิปไตย	1.98	0.16	ปานกลาง
7. ในระบอบการปกครองประชาธิปไตยประชาชนทุกคนมีเสียงหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน	1.97	0.15	ปานกลาง
8. มีการละเมิดสิทธิในสังคม	1.97	0.16	ปานกลาง
9. ไปใช้สิทธิเลือกตั้งทุกครั้ง	1.97	0.16	ปฏิบัติทุกครั้ง
รวม	1.97	0.10	ปานกลาง

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปล ความหมาย
อำนาจอธิปไตยเป็นของคนไทยทุกคนไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง	4.81	0.40	มากที่สุด
มีความสำคัญในการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี	4.79	0.42	มากที่สุด
มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับกระบวนการทางการเมือง	4.77	0.44	มากที่สุด
รวม	4.78	0.42	มากที่สุด

ตารางที่ 6 ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง

ความเชื่อมั่นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปล ความหมาย
ความเชื่อมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย	4.83	0.44	มากที่สุด
มีความเชื่อมั่นในความชอบธรรมในการปกครอง	4.74	0.44	มากที่สุด
มีการปฏิบัติเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง ในข้อที่ว่าปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัดตามระบอบประชาธิปไตย	2.81	0.39	ปฏิบัติทุกครั้ง
รวม	4.79	0.42	มากที่สุด

ตารางที่ 7 พฤติกรรมทางการเมือง

พฤติกรรมทางการเมือง	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปล ความหมาย
การไปเลือกตั้งถือว่าเป็นวิธีการมีส่วนร่วมทางการเมือง วิธีการเดียวในระบอบประชาธิปไตย	4.93	0.26	มากที่สุด
การแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างทำให้เกิดความไม่สงบสุข	4.86	0.35	มากที่สุด
ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างเปิดเผย ได้และท่านให้เสรีภาพเกี่ยวกับความคิดเห็นทางการเมืองของ ผู้อื่น	4.83	0.37	มากที่สุด
แสดงออกทางการเมืองไปในทิศทางที่เหมาะสม	4.78	0.42	มากที่สุด
มีการปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง เข้าร่วมฟัง การอภิปรายเกี่ยวกับการเมือง	2.81	0.39	ปฏิบัติทุกครั้ง
รวม	4.85	0.36	มากที่สุด

ตารางที่ 8 การปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง

การปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง	ค่าเฉลี่ย	S.D.	แปล ความหมาย
เข้าร่วมฟังการอภิปรายเกี่ยวกับการเมือง	2.77	0.43	ปฏิบัติทุกครั้ง
การเข้าร่วมกลุ่มรณรงค์หาเสียงของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	2.68	0.63	ปฏิบัติทุกครั้ง
รวม	2.73	0.46	ปฏิบัติทุกครั้ง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนจังหวัดภูเก็ต มีประเด็นตามวัตถุประสงค์ที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. วัฒนธรรมทางการเมืองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ อำนาจอธิปไตยเป็นของคนไทยทุกคนไม่ใช่ของคนใดคนหนึ่ง รองลงมาท่านมีความสำคัญในการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีและท่านมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับกระบวนการทางการเมือง ทั้งนี้แสดงให้เห็นว่าประชาชนส่วนใหญ่ความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน คือยังคงให้ความสำคัญกับประชาธิปไตย ซึ่ง Daniel Wit (1963 : 284) ได้อธิบายว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยหรือวัฒนธรรมประชาธิปไตย คือ การมีวิถีทางการเมืองแบบประชาธิปไตย อันหมายถึงการมีทัศนคติความเชื่อที่มีเหตุผล

มีการวิเคราะห์ วิจารณ์ยอมรับมติเสียงส่วนใหญ่และมองโลกในแง่ความเป็นจริง วัฒนธรรม ประชาธิปไตย ซึ่งเป็นลักษณะหนึ่งของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมที่มีแบบแผนเป็นลักษณะเฉพาะตน และสอดคล้องกับ วิสุทธิ์ โปธิแท่น (2547 : 58) อธิบายว่า “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย” หรือ “วิถีชีวิตแบบประชาธิปไตย” หรือ “บุคลิกภาพประชาธิปไตย” มีลักษณะสำคัญต่าง ๆ ได้แก่ การมีเหตุผล การให้ความเคารพต่อผู้อื่น อดทนอดกลั้นในความแตกต่าง การตกลงกันอย่างสันติวิธี การทำดีเพื่อประโยชน์ส่วนรวม การมีอุดมการณ์ ประชาธิปไตย อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัย ของกิตติพงษ์ พิพิธกุลและคณะ (2560) ศึกษาเรื่อง

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับสูง

2. พฤติกรรมทางการเมือง ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การไปเลือกตั้งถือว่าเป็นวิธีการมีส่วนร่วมทางการเมืองวิธีการเดียวในระบอบประชาธิปไตย มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างทำให้เกิดความไม่สงบสุข ท่านสามารถแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างเปิดเผยได้และท่านให้เสรีภาพเกี่ยวกับความคิดทางการเมืองของผู้อื่น ถือว่าการเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะการเลือกตั้งเป็นตัวกำหนดความเป็นไปของประเทศและประชาชนส่วนใหญ่คิดว่าการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างทำให้เกิดความไม่สงบบางครั้งอาจมีความคิดที่แตกต่าง แต่ก็ยังคงยึดถือความคิดส่วนร่วมเป็นหลัก เพราะไม่ยอมให้สังคมหรือบ้านเมืองเกิดความไม่สงบสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุทธนา ประณีต (2565) ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเมืองของพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตยในจังหวัดนนทบุรี ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมทางการเมืองของพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตยในจังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัย มีข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษาวิจัย

1.1 ควรมีการส่งเสริมกิจกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง เปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ ถกเถียงในประเด็นสาธารณะอย่างมีเหตุผล และเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ซึ่งจะเป็นแนวทางในการวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

1.2 ควรกระตุ้นให้ประชาชนมีความตื่นรู้และมีความเข้าใจในสิทธิขั้นพื้นฐานในเรื่องของการเมืองอยู่เสมอเพื่อให้ประชาชนเล็งเห็นถึงความสำคัญของตนเองในการปกครองระบอบประชาธิปไตยในปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเชิงคุณภาพ เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน เพื่อนำมาใช้อธิบายเสริมผลการวิจัยเชิงปริมาณให้เกิดความชัดเจนลึกซึ้งยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากงานวิจัยนี้ ที่อาจส่งผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในพื้นที่จังหวัดอื่นๆ

2.3 ควรมีการศึกษาวิจัย เปรียบเทียบประชาชนในเขตชนบทกับเขตเมืองเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน เพื่อให้ทราบว่าวัฒนธรรมทางการเมืองเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

- กิตติพงษ์ พิพิธกุล. (2560) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์, 6(2), 647-657.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2548) การวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บริษัท วี.อินเตอร์ พรินท์.)
- ธีรภูมิ เอกะกุล. (2543) ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์ และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 1. อุบลราชธานี : สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. (วิทยานิพนธ์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร)
- ปราณีต ผ. (2022). พฤติกรรมทางการเมืองของพลเมืองตามวิถีประชาธิปไตยในจังหวัดนนทบุรี. วารสารวิจัยวิชาการ, 5(3), 225-234.
- ประภาส สุทธิอาคาร. (2531) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชน อำเภอป่าติ้ว จังหวัด ยโสธร . มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์/กรุงเทพฯ.
- พลศักดิ์ จิโรศิริ. (2519). วัฒนธรรมทางการเมืองของครูในกรุงเทพมหานคร. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <https://edoffice.kku.ac.th/research/files/107834-7-1-Culture.doc>. (1 มกราคม 2567).
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2526). ข่าวสารการเมืองของคนไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์.
- วิสุทธิ โพธิ์แท่น. (2547). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย. วารสารบัณฑิตศึกษา, 6(1), 147-157.
- ศรายุทธ นกใหญ่. (2558). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก. (วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- สำนักงานสถิติจังหวัดภูเก็ต. (2565) ข้อมูลประชากรจังหวัดภูเก็ต. เข้าถึงได้จาก <https://phuket.nso.go.th/>. 1 มกราคม 2567.
- สมบัติ อารังอุวงศ์. (2538). วัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางในสังคมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โครงการเอกสารและตำราคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- อริย์ชัย แก้วเกาะสะบ้า. (2559). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. หน้า 144.
- อภิวัฒน์ พลสยาม. (2529). วัฒนธรรมทางการเมืองของข้าราชการระดับอำเภอ : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอพยัคภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. (วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์).
- Best, John W. & James V. Kahn. (1997). *Research in Education*. 7th ed. Boston : Allyn and Bacon.
- Daniel Wit. (1963). *A Comparative Survey of Local Government and Administration*. New York : The Macmillan Co.

